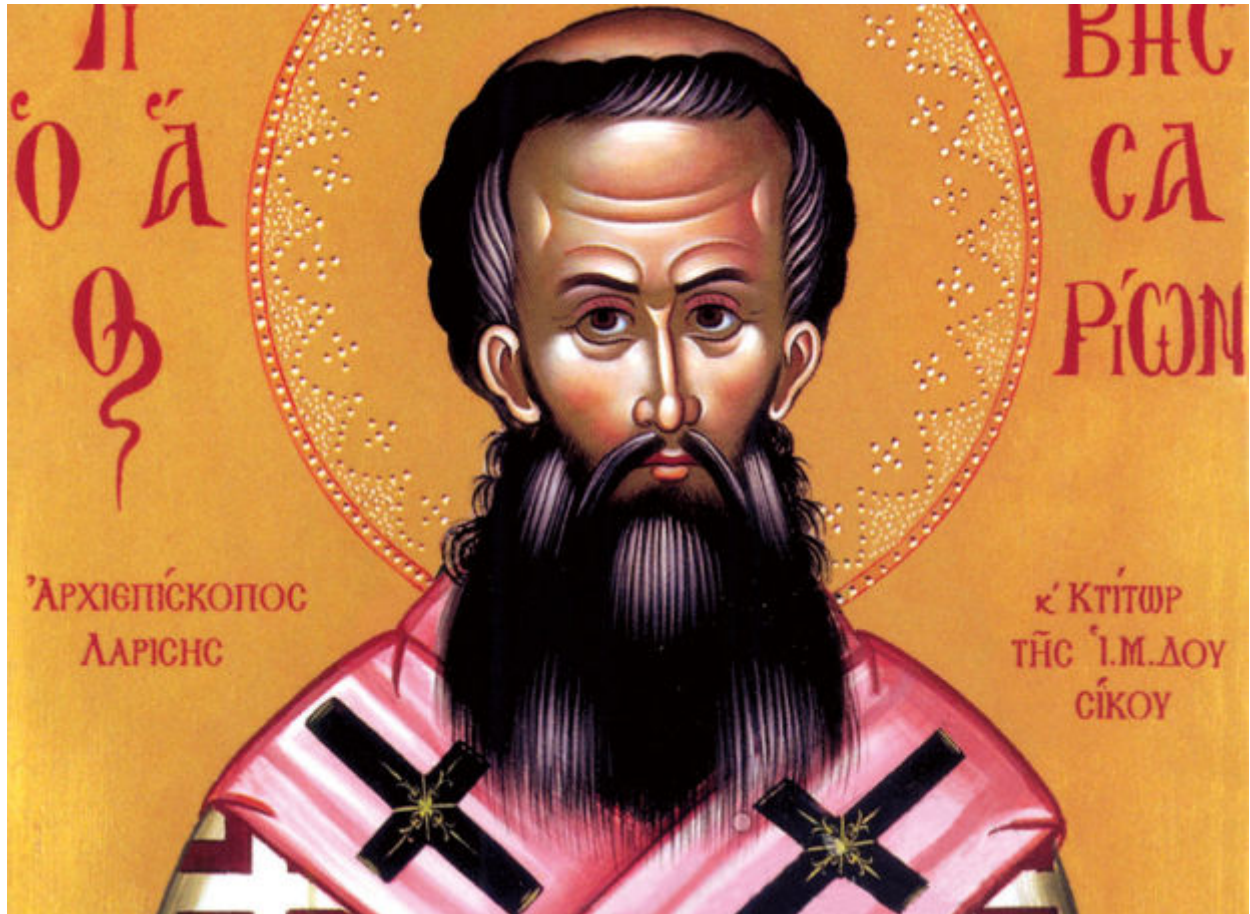

Άγιος Βησσαρίωνας: Έλαμψε «ως χρυσός εν χωνευτηρίω» στις σκληρές δοκιμασίες

/ [Βίοι Αγίων](#)

Τη μνήμη του Αγίου Βησσαρίωνα, Αρχιεπισκόπου Λαρίσης, τιμά σήμερα η Εκκλησία μας.

Ο Άγιος Βησσαρίων γεννήθηκε στην Πόρτα Παναγιά Τρικάλων το 1490, ήτοι λίγα χρόνια μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως από τους Τούρκους. Αν και οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες, γαλουχήθηκε και ανατράφηκε από τους ευλαβείς γονείς του με τα ιερά νάματα της αγίας πίστεώς μας και τα ιδεώδη του Γένους μας σε ένα γεμάτο θεοσέβεια οικογενειακό περιβάλλον.

Από την νεανική του ηλικία διακρινόταν για την ευφυία και τη σύνεσή του αλλά και για την ευθύτητα του χαρακτήρος του, την αγνότητα και σωφροσύνη του, την ταπεινοφροσύνη και την βαθειά πίστη του, την απέραντη αγάπη του.

Νεότατος γίνεται μοναχός και χειροτονείται διαδοχικά διάκονος και πρεσβύτερος. Το 1517 εκλέγεται επίσκοπος Ελασσώνος και το 1521 αναλαμβάνει την διοίκηση της επισκοπής Σταγών. Το 1527 αναβιβάζεται στον θρόνο της Μητροπόλεως Λαρίσης και ακτινοβολεί με την αγιότητα της ζωής του και την καταπληκτική αγαθοεργό δράση του, ενώ συγχρόνως υπομένει με θαυμαστή ανεξικακία συκοφαντίες και σκληρές δοκιμασίες στις οποίες έλαμψε «ως χρυσός εν χωνευτηρίω».

Το περίφημο μοναστήρι του Δουσίκου, οι γέφυρες του Κοράκου στον Αχελώο, του Πορταϊκού και της Σαρακίνας στον Πηνειό και πλήθος άλλων κοινωφελών έργων, που έγιναν με αφάνταστες δυσκολίες στα ζοφερά χρόνια της τουρκοκρατίας, αποδεικνύουν την πολλή του αγάπη προς τον Θεόν και την ανύστακτο μέριμνά του για τον πονεμένο λαό του.

Στις 15 Σεπτεμβρίου 1540 παρέδωκε την αγίαν ψυχήν του εις χείρας Θεού, υμνούμενος από τότε ως Άγιος και θαυματουργός. Η ευωδιάζουσα Τιμία Κάρα Του φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Του.